

307

K-3/98-139

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Karlovcu u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Jasminke Jerinić-Mušnjak, kao predsjednika vijeća, te Juraja Boljkovca i Đurđice Šterk, i sudaca porotnika Josipa Laslavića, Zlatka Horvata, Ivica Tuteka i Božidara Trgovčića, uz sudjelovanje zapisničara Jadranke Galović, u kaznenom predmetu protiv opt. Rade Peleša, zbog kaznenog djela iz čl.120.st.1. OKZRH, na glavnoj i javnoj raspravi zakazanoj povodom optužnice ŽDO u Karlovcu od 29.veljače 1996.g. broj KT-6/96, održanoj dana 16. ožujka 1999. godine, u prisutnosti županijskog državnog odvjetnika Dragana Novosela, optuženika osobno uz branitelja Momčila Borčanina, odvjetnika iz Zagreba, kada je presuda i objavljena

presudio je

Opt. RADE PELEŠ, sin Marka i Ljubice, r. Manojlović, r.
2.8.1940.g. u Gornjem Sjeničaju, gdje i prebiva na kbr. 208,
krojač, bez zaposlenja, Srbin, drž. RH, u pritvoru od 31.1.
1996.g.

kriv je

što je:

dana 15. svibnja 1992.g. kao zamjenik zapovjednika 4. čete 3.1. bataljona "5. kordunaške brigade", paravojske tadašnje "SAO Krajine" za vrijeme okupacije Slunjske Selnice, a kao neposredni zapovjednik, II opt. Miroslavu Bijeliću, III opt. Savi Padežaninu, IV opt. Đuri Tepšiću i V opt. Radi Bjelošu, protivno čl.3.t.1. i čl. 32. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12.kolovoza 1949.g., a posebno protivno odredbama; čl. 4. t.2. a) II dijela, te čl.13. st.2. IV dijela Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949.g. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) od 8.lipnja 1977.g. naredio podčinjenim vojnicima da bez bilo kakove potrebe ubiju Josipa Obranovića, nakon čega su podčinjeni imenovani u Slunjskoj Selnici, Općina Karlovac, na obali rijeke Kupe ispalili više hitaca iz puške u Josipa Obranovića te ga tako lišili života,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredio da se civilno stanovništvo ubija,

čime je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - iz čl.120.st.1. OKZRH, pa se temeljem istog zakonskog propisa

o s u đ u j e

na kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina.

Temeljem čl. 45. OKZRH optuženiku Radi Peleš vrijeme provedeno u pritvoru počam od 31. siječnja 1996.g. pa nadalje uračunava se u izrečenu kaznu.

Temeljem čl. 122.st.1. ZKP optuženik je dužan nadoknaditi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 3.000,00 kuna (tritisuće kuna) kao i trošak postupka u iznosu od 4.339,00 kuna (četiritisućetristotridesetdevet kuna).

Obrazloženje

Županijski državni odvjetnik optužio je optuženika Radu Peleša radi kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.120.st.1. OKZRH, činjenično i pravno opisano u izreci ove presude.

Optuženik Rade Peleš pozvan na kaznenu odgovornost u svojoj obrani u istrazi naveo je da je do 1990.g. bio zaposlen u Sisku kao trgovac i radio u prodavaonici "NIK" Zagreb a nakon što je ostao bez posla otišao je živjeti u svoju roditeljsku kuću u Sjeničak gdje se bavio poljoprivredom na svom posjedu. 18. listopada 1991.g. tadašnji ravnatelj škole u Gornjem Sjeničaku angažirao ga je zajedno s drugim osobama kao pripadnika civilne zaštite u tzv. "SAO Krajini", a posao mu je bio da traktorom skuplja hranu iz kuća prognanih Hrvata i tu hranu odvozi u kuhinju srpske vojske u Bijelićima. Početkom 1992.g. bio je mobiliziran u tzv. TO i to u 2. četu 1. bataljuna od koje čete zapovjednik je bio Rade Carević a zapovjednik bataljuna Boris Breberina. Negdje u 3. ili 4. mjesecu 1992.g. prebačen je na dužnost u Slunjsku Selnicu i bio je zamjenik komandira čete a komandir je bio Rade Jakšić.

U svezi slučaja Josipa Obranovića, Hrvata iz Slunjske Selnice koji je pokušao pobjeći, optuženik je tijekom istrage iskazao da se sjeća da je imenovani pokušao zajedno sa svojom majkom Stanom i djetetom starim oko 3 ili 4 godine pobjeći preko rijeke Kupe na hrvatski teritorij i da ga je tu uhvatila straža. Njega je o tome obavijestio stražar Nikola Pruginić i to negdje oko 11,30 sati a o tom slučaju čuo je i tada prisutni zapovjednik čete Rade Jakšić te mu rekao da na Obranovića treba paziti da ne pobjegne a ostale ljude iz Slunjske Selnice upozoriti da ne pokušavaju pobjeći. Optuženik tvrdi da je o cijelom slučaju bio obaviješten i zapovjednik bataljuna Vladimir Kekić i tada da im je bilo rečeno da će komanda odlučiti šta će biti sa Obranovićem u svezi njegovog bijega. Po uputi zapovjednika čete Rade Jakšića on sam je negdje oko 12 ili 13 sati sazvao skup ljudi iz Slunjske Selnice među kojima je bio i Josip Obranović te ih na tom skupu izvijestio i opomenuo da ne pokušavaju bježati, jer da

će svatko tko to pokuša nastradati. Tvrdi da je upotrebio upravo tu riječ "nastradati" a ne nikako da će biti ubijen. Također tvrdi da nije rekao da će Josip Obranović zbog pokušaja bijega za opomenu ostalima biti streljan. Negdje oko 13 sati navodi da je bio obaviješten da mu je došla kćerka iz Petrinje pa je stoga otišao u Sjeničak i vratio se u jedinicu negdje poslije podne ili navečer oko 20 odnosno 21 sat. Tada da je pitao šta je bilo sa Obranovićem i da mu je stražar po imenu Stanko a po nadimku "Ćane" rekao da ga je preuzela komanda Vladimira Kekića. Izričito navodi da nije znao što se dalje događalo sa Josipom Obranovićem sve do dana kada je bio ispitivan na policiji tu u Karlovcu kada mu je o smrti Obranovića priopćeno. Izričito tvrdi da nije dao naredbu pripadnicima svoje jedinice da Obranovića ubiju već je po uputi Rade Jakšića rekao da ga treba čuvati i da se to čuvanje organizira u dvorištu kuće Obranovića.

O sadržaju "Izveštaja o vanrednom događaju" zonskog štaba TO Vojnić saznao je također prvi puta na ispitivanju u policiji.

Inače je optuženik još rekao da su imali uputu iz komande 5. brigade da se pod svaku cijenu spriječi pokušaj bijega pa makar se i pucalo u bjegunca.

Na glavnoj raspravi optuženik je izmijenio svoju obranu a kod koje je ostao i na zadnjoj glavnoj raspravi i navodi da je nakon što je bio obaviješten o pokušaju bijega obitelji Obranović otišao na mjesto na Kupi gdje su ovi pokušali pobjeći i zajedno s vojskom vratili ih u selo te majku od Josipa ostavili u kući a Obranović je ostao vani. Dalje optuženik navodi da je sam nazvao Vladimira Kekića koji mu je bio pretpostavljeni i obavijestio ga o događaju a on da mu je rekao da sakupi sve mještane iz sela i da ih izvijesti o događaju, te odredio da četni ekonom Stanko preuzme brigu nad Obranovićem dok Kekić ne dođe. Optuženik je još iskazao da je u 13 sati morao otići na sastanak jedne komisije jer se tog dana vršila mobilizacija novih ljudi pa prije nego što je otišao da je održao skup sa mještanima na kojem je upozorio ih da ne pokušavaju bježati s obzirom da je obala Kupe minirana i da se boji da će netko nastradati. Drugi dan po povratku iz Sjeničaka gdje je otišao i iz razloga jer mu je došla kćerka pitao je ekonoma Stanka po nadimku "Ćane" šta je bilo sa Obranovićem te da mu je "Ćane" rekao da je Obranović pokušao ponovo bježati i da je Keko naredio da ga ubiju.

Optuženik sada prema tome tvrdi da je o ubojstvu Obranovića saznao po povratku iz Slunjske Selnice i tvrdi da je kod istražnog suca bio krivo shvaćen jer da je on iskazao da je tek na policiji u Karlovcu saznao da se njega okrivljuje za ubojstvo Obranovića. Dozvoljava da nije pratio diktiranje u zapisnik precizno jer je bio šokiran uslijed toga što mu je rečeno da će biti lišen slobode. I nadalje tvrdi da on osobno nije slao nikakav izvještaj o vanrednom događaju višoj komandi niti sastavljao a niti potpisivao bilo kakovu službenu bilješku. Za predloženi mu dokument rokovnik, kopija kojeg se nalazi na listu br. 62, a sam rokovnik na listu 265, tvrdi da rukopis kojim je pisan čitav tekst nije njegov a potpis da je sličan njegovom ali da on taj potpis nije pod taj dokument stavio te da ga je prvi puta vidio kada mu je to pokazala odvjetnica. Optuženik smatra da su te dokumente sastavili i potpisali njega ljudi iz komande a to iz razloga što on nije odobravao sve postupke koje je komanda provodila i što im se suprotstavljao te da su mu stalno govorili da je Tuđmanom doušnik.

Na kraju dokaznog postupka a na zadnjoj raspravi u ponovljenom postupku optuženik je posebno naglasio da on nikada nije naredio da se ubije Obranovića i da to nije ni mogao učiniti jer da ga poslije 11 sati više nije bilo u Slunjskoj Selnici. Smatra da su u višoj vojnoj komandi a nakon što su se djelatnici Crvenog križa raspitivali za Obranovića, a to su učinili

odmah drugi dan nakon što je Obranović ubijen, sačinili izvještaj i njega potpisati. Na kraju je optuženik posebno istaknuo da bi da je smatrao da je kriv sasvim sigurno napustio teritorij Republike Hrvatske i to još za vrijeme akcije "Oluja" kada je već bio u koloni a za to je imao vremena i kasnije jer da je prije lišenja slobode sreo se sa Mirom Medved a koja je u ovom predmetu svjedok i koja mu je rekla da se u Karlovcu na policiji raspituju što je bilo sa Jožom Obranovićem. Upravo zato što je znao da nije kriv ostao je živjeti tu gdje je rođen i gdje je imao namjeru i dalje mirno živjeti.

U dokaznom postupku a radi utvrđenja činjeničnog stanja saslušani su svjedoci Miroslav Jelkovic (list 47, 85, 277), Sanja Peleš (278), Cecilija Peleš (243, 278), Joha Karlo (43, 84, 289), Mira Medved (45, 84, 289), Karlo Valentić (56, 85, 289), Mirko Rudan (243, 290), Mirko Peleš (300), Đuro Jurić (300), Mirko Vlanić (300), Franjo Miletić (58, 85, 300) i Mato Valentić (54, 300). Izvršen je uvid i pročitana "Izvještaj o vanrednom događaju" (3-4), te uvid u originalni dnevnik točnije službeni bilješku iz tog dnevnika i njegovog lista br. 8 sa datumom 31.5.1992.g. (list 265). Izvršen je uvid u fotoelaborate i preslike sl. bilješki o ovom događaju kao i originalne bilješke sa listova 145-149. Pročitana je nalaz i mišljenje grafološkog vještaka s lista 115-118 kao i dopuna nalaza i mišljenje grafološkog vještaka s lista br. 258. Pročitana je iskaz svj. Srećka Vuletić.

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka ovaj sud je našao za utvrđenim da je optuženik počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH pa je stoga i proglašen krivim i po mišljenju ovog suda izrečena mu je primjerena kaznena sankcija.

Tijekom ovog postupka utvrđeno je i uopće nije sporno da je Josip Obranović koji je živio u Slunjskoj Selnici dana 15. svibnja 1992.g. zajedno sa svojom majkom te malodobnim djetetom želio pobjeći preko rijeke Kupe na slobodni teritorij Republike Hrvatske. O tome govori i obrana samog optuženika i gotovo proizlazi iz iskaza svih saslušanih svjedoka. Također je nesporno da je 25. veljače 1993.g. na lijevoj obali rijeke Save pronađen leš nepoznate osobe za koju su djelatnici PU Sisačko-moslavačke utvrdili da se radi o Josipu Obranoviću, jer su pregledom džepova hlača nađenih na lešu našli osobnu iskaznicu Josipa Obranovića. Naime, kao što je vidljivo iz fotografija sa fotoelaborata bilo je nemoguće izvršiti neko detaljnije prepoznavanje s obzirom na stanje leša ali po mišljenju ovog suda nema logike da bi netko drugi kod sebe imao osobnu iskaznicu Josipa Obranovića već upravo njezin vlasnik. Uostalom nesporna je činjenica da nakon što je Josip Obranović uhvaćen po pripadnicima paravojske nije više viđen među suseljanima kao što to proizlazi iz njihovih iskaza, nije se pojavio na slobodnom području teritorija Hrvatske, a uostalom nije ni sporno da je ubijen i to na obali rijeke Kupe jer to proizlazi i iz obrane samog optuženika.

Optuženik jest bio pripadnik paravojske tzv. Srpske Krajine i nalazio se u kritično vrijeme na teritoriju Slunjske Selnice u ulozi zamjenika komandira čete, 1. bataljuna, 5. Kordunaške brigade kako je i sam naveo u svojoj obrani. Kritičnog dana vršio je ulogu upravo komandira čete jer je komandir čete bio odsutan i on ga je u svemu zamjenjivao i imao sve njegove ovlasti.

Iz iskaza svjedoka, a seljana mjesta Slunjske Selnice, a to su svj. Miroslav Jelkovic, Karlo Joha, Mira Medved, Karlo Valentić, Franjo Miletić i Mato Valentić kao nedvojbeno je utvrđeno da su kritičnog dana stanovnici Slunjske Selnice sazvani po optuženiku Radi Pelešu i da je on na tom skupu održao govor upoznavši ih s time da je Josip Obranović sa svojom

majkom i djetetom želio pobjeći preko Kupe. Ovi svjedoci govore i o tome da je na tom skupu bilo riječi da će svatko onaj tko pokuša pobjeći biti ubijen, te da će Josip Obranović koji je uhvaćen prilikom pokušaja bijega biti streljan, čak neki od njih govore da će primjera radi streljan biti pred svima njima. To je u biti izjava svih saslušanih a naprijed spomenutih svjedoka. Istina je da svi ti svjedoci ne govore o tim prijetnjama jednako no to ne znači da ne govore istinu, jer neki od njih nisu ni prisustvovali skupu od samog početka a sasvim je sigurno s druge strane da s jednakom pažnjom nisu pratili ni što se govori. Kod ocjene iskaza saslušanih svjedoka a mještana Slunjske Selnice valja imati u vidu da je od kritičnog događaja proteklo dugo vremena, da su ovi ljudi s obzirom u kakvoj su se situaciji nalazili proživjeli puno straha i puno sličnih i teških situacija pa je logično da se u takvoj situaciji svi svega niti ne sjećaju u pojedinostima. Pritom valja svakako istaći da je neposredni dojam ovog suda da su ovi svjedoci vrlo jednostavnim izražavanjem izrekli ono što im je bilo poznato i što su proživjeli i nema u njihovim iskazima neistine već eventualno nepotpunog sjećanja i stoga im je sud u potpunosti i poklonio vjeru.

Iz dokumenta koji je priložen spisu a koji je nađen na dotad okupiranom području nakon vojno-redarstvene akcije "Oluja" a radi se o "Izveštaju o vanrednom događaju" jasno proizlazi da i ovi svjedoci a mještani sela Slunjaka Selnica govore istinu. Naime, i iz tog dokumenta jasno proizlazi da je optuženik koji je vršio dužnost komandira čete nakon prvog pokušaja bijega Obranovića sazvaio sve mještane i rekao im da će svatko onaj tko pokuša bježati biti napucan a iz tog dokumenta proizlazi pak nadalje da je upravo optuženik poslao borce koji su suoptuženici ali za sada im nije suđeno za Obranovićem kada je ovaj navodno pokušao drugi puta bježati. Stoga obrana optuženika Rade Peleša da je on po održanom sastanku sa mještanima Slunjske Selnice otišao i da o likvidaciji ne zna ništa nije prihvatljiva. Optuženik se najprije branio da je za smrt Josipa Obranovića saznao tek u policiji u Karlovcu a da bi na glavnoj raspravi, i to nakon što je očito bio svjestan s kojim dokumentima raspolaže sud, rekao da je tijekom istrage bio zbunjen i pod pritiskom te na koncu da je krivo shvaćen te je onda na glavnoj raspravi tvrdio da je o ubojstvu Obranovića saznao od ekonoma "Ćane". Očito je prema tome iz ovakove obrane i izmjenama tih obrana da se optuženiku ne može pokloniti vjera a nadalje kako je vidljivo i dokumenti koje su sastavljali sami tadašnji organi vlasti u tzv. Krajini govore suprotno. U svezi s tim da li je taj dokument samovoljno sačinjen od nekog u višoj komandi ili se s njim suglasio i optuženik Rade Peleš provedeno je grafološko vještačenje rukopisa i potpisa u bloku s lista br. 265. Grafološkim vještačenjem po grafološkom vještaku Marijanu Krajini koji je i saslušan na glavnoj raspravi s potpunom sigurnošću je utvrđeno da sporni tekst u tom bloku nije pisan rukom optuženika ali je potpis optuženika ispod tog teksta njegov. Tijekom ponovljenog postupka izvršena je i dopuna vještačenja kojom je utvrđeno da je sav tekst u tom bloku pisan po jednoj osobi, što potvrđuje da se radi o bloku osobe zadužene za sigurnost u komandi tzv. SAO Krajine te nadalje da je potpis Rade Peleša a optuženika stavljen ispod tog teksta od 31.5.1992.g. nakon što je tekst napisan. Vještak je u potpunosti isključio da bi potpis optuženika bio stavljen na bjanko papir ili da bi taj potpis bio od nekud preslikan. Ovakvom nalazu vještaka sud je poklonio u potpunosti vjeru jer vještak je dao vrlo stručno i jasno obrazloženje za svoje tvrdnje. Istakao je vještak doduše da te svoje tvrdnje ne može izreći sa 100%tnom sigurnošću. S obzirom da na području RH za sada još uvijek ne radi aparatura koja je u međuvremenu i nabavljena pomoću koje bi se i na to pitanje kada je potpis ispod teksta stavljen moglo odgovoriti sa punom sigurnošću. No s obzirom na sve ono što je vještak rekao na temelju čega je utvrdio da je potpis stavljen nakon što je i tekst prije njega napisan vijeće ovog suda smatra u potpunosti to vještačenje vjerodostojnim.

Da je taj tekst napisan u tom bloku uglavnom istinit, a u stvari istinit gotovo u svemu

osim u tome da je Josip Obranović pokušao ponovo pobjeći, o čemu nešto kasnije, proizlazi i iz iskaza Mire Medved koja je vidjela pok. Obranovića okružena sa 4 vojnika a od njih četvorice sjeća se imena trojice a o čemu se govori i u "Izvještaju o vanrednom događaju" i u tekstu u navedenom bloku.

Prema tome iz svega naprijed navedenog po mišljenju ovog suda proizlazi da je optuženik naredio svojim vojnicima koji su njegove naredbe i izvršili da se ubije Josipa Obranovića. Naime, ovaj sud ne prihvaća da je Josip Obranović ponovo pokušao pobjeći i tada bio ubijen. Kako su to željeli tadašnji organi vlasti u tzv. SAO Krajini prikazati i to iz razloga jer Obranović nije ni mogao pokušati ponovo bježati jer iz iskaza saslušanih mještana Slunjske Selnice je jasno vidljivo da je ostao na mjestu gdje je skup održan okružen vojnicima paravojske a posebno to proizlazi iz iskaza svj. Mire Medved čija je kuća najbliža zgradi gdje su se nalazili pripadnici paravojske i koja je sa prozora svoje sobe vidjela da je Obranović i nadalje kada su se svi razišli ostao između 4 pripadnika paravojske koji su ga maltretirali tako da su nekakvo veslo bacali s druge strane seoskog puta i onda ga slali da ide po to veslo i tako to ponavljali. Kasnije negdje oko 15 sati ta žena je čula tri uzastupna pucnja i odmah se pobojala da su pripadnici paravojske ubili Obranovića. Prema tome nema nikakove sumnje da Obranović je pokušao ponovo bježati jer kako je već rečeno to nije mogao. Očito je pokušaj bijega naznačen u dokumentima tzv. SAO Krajine samo kao opravdanje pred Crvenim križem jer su smatrali da su u tom slučaju manje odgovorni ako nekoga pa makar i civilnu osobu pokušaju ubiti pri pokušaju bijega.

Uvjerenje suda da je optuženik kritičnog dana imao u vlasti vojnike koji su pucali u oštećenika i da je izdao takovu naredbu nisu demantirali ni iskazi svjedoka predloženih po optuženiku a koji svjedoci su trebali potvrditi njegovu obranu. Iz iskaza tih svjedoka o samom događaju ništa se nije moglo saznati ali isto tako ni o kretanju optuženika tog dana o kojem govori samo njegova kćerka Sanja Peleš. Tako svj. Mirko Peleš na izričiti upit optuženika navodi da nije taj dan bio u Slunjskoj Selnici niti je taj dan zajedno sa optuženikom išao za Gornji Sjeničak, a svj. Đuro Jurić ne zna ništa o tome da bi optuženik taj dan bio na nekoj mobilizaciji u školi u Lasinjskom Sjeničaku gdje je on bio podvornik i gdje se inače vršila mobilizacija. A svj. Mirko Rudan samo je potvrdio da su jednog dana mimo njega prošla petorica vojnika koji su sa sobom vodili Jožu Obranovića te navodi imena ostalih suoptuženika a nakon toga da je čuo pucanj sa obale Kupe i nakon toga povratak ovih vojnika ali sada bez Jože Obranovića što samo govori da su ti vojnici oštećenog odveli do obale Kupe i potvrđuje naprijed navedeno da Obranović nije mogao pobjeći. Točno je da svi ovi svjedoci govore da je optuženik bio dobar prema stanovnicima Slunjske Selnice i da im je u raznim kriznim događanjima čak i pomagao, o čemu govori i supruga opt. Cecilija Peleš a dok je svj. Srećko Vuletić iskazivao o liječenju optuženika ali tijekom 1993.g. što i nema neposrdne veze s ovim događajem. Svjedokinju Stanu Obranović pak ovaj sud nažalost nije mogao saslušati jer je u međuvremenu svjedokinja umrla a nije sud mogao ni pročitati njezin iskaz dan tijekom ranijeg postupka jer je taj iskaz dan upravo na raspravi koja se zbog učinjene bitne povrede ne može koristiti.

Svj. Sanja Peleš izričito je iskazala da se sjeća tog dana iz razloga jer joj se strini zdrijebila kobilica i da znade da je njezin otac taj dan bio na nekakvoj liječničkoj komisiji koja je bila u Gornjem Sjeničaku te se otac kasnije pojavio i kod kuće u Sjeničaku i noćio kod nje a par dana iza toga da je saznala da je ubijen Obranović pa da joj je stoga ostao taj događaj u pamćenju i da ga tako povezuje a kasnije da joj je i otac govorio "idioti su napravili glupost". S obzirom na dokaze koji nedvojbeno i sasvim jasno terete optuženika ovakav iskaz

njegove kćerke ne smatra ovaj sud ni toliko bitnim. Naime, može se čak i dozvoliti da optuženik i nije čitavog dana bio u Slunjskoj Selnici ali je nepobitno da je barem pola tog dana u Slunjskoj Selnici bio, da je održao skup sa seljacima, dao po vojnicima čuvati Obranovića, da je Obranović ubijen po tim istim vojnicima kojima je optuženik bio nadređen a iz iskaza mještana očito je vidljivo i rekao da će Obranović biti ubijen pa je nedvojbeno da je takovu naredbu vojnicima i dao koji su je i izvršili bez obzira gdje se drugi dio dana Peleš nalazio.

Josip Obranović bio je civil, pokušao je sa svojom porodicom pobjeći na slobodni teritorij RH i to mu nije uspjelo te je bio uhvaćen po pripadnicima paravojske SAO Krajine te je nakon toga bio ubijen. Nesporno je utvrđeno da je opt. bio pripadnik paravojske SAO Krajine dapače da je vršio dužnost komandira čete i prema tome je aktivni učesnik u oružanom sukobu, a civilni stanovnici koji su ostali na tom području bili su pod njegovom vlašću, i kada je opt. naredio svojim podčinjenima a ovi izvršili ubijanje civila Josipa Obranovića kršili su odredbe međunarodnog prava o postupanju sa civilnim stanovništvom za vrijeme rata ili oružanog sukoba. Stoga u ponašanju optuženika nalaze se i sva bitna obilježja kaznenog djela ratnog zločina za koje je i proglašen krivim. Naime, kazneno djelo iz čl.120. OKZRH čini se upravo prema civilnim licima koja se nađu na okupiranom teritoriju a način izvršenja kaznenog djela sastoji se upravo u ovom slučaju u naređivanju izvršenja zabranjenih radnji. Kako iz iskaza saslušanih svjedoka te dokumenata koji prileže spisu proizlazi kao nedvojbeno da je upravo optuženik bio taj koji je imao komandu u svojim rukama, koji se tako kritičnog dana i ponašao očito je da je i počinio kazneno djelo ratnog zločina. Da tome nije tako onda bi oštećenik mogao otići svojoj kući a ne bi ostao okružen i čuvan po vojnicima paravojske koji su kako to nedvojbeno proizlazi iz iskaza svj. Rudana i izvršili ubojstvo vodeći ga na obalu rijeke Kupe.

Kod odmjerenja kaznene sankcije sud je cijenio sve okolnosti koje na ovu utječu, cijjenjena je težina učinjenog kaznenog djela, jer radi se o jednom od najtežih djela Kaznenog zakona. Imao je sud u vidu i stupanj kaznene odgovornosti optuženika, cijjenjena je dosadašnja neosuđivanost optuženika te vijeće ovog suda nalazi da je izrečena kazna primjerena svim tim okolnostima. Sud je uvjerenja da je kazna primjerena kako društvenoj opasnosti djela tako i ličnosti samog optuženika te da će se po ocjeni ovog suda i ostvariti sve svrhe kažnjavanja.

Troškovi kaznenog postupka koje je optuženik dužan nadoknaditi u skladu sa troškovima u vezi provođenja vještačenja te troškova svjedoka kao i trošak u paušalnom iznosu koji je u skladu s trajanjem i složenošću postupka.

S obzirom da se optuženik nalazi u pritvoru vrijeme provedeno u pritvoru uračunava mu se temeljem citiranih zakonskih propisa u izreci presude u izrečenu kaznu.

U Karlovcu, 16. ožujka 1999.

ZAPISNIČAR:

Jadranka Galović

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Jasminka Jerinić-Mušnjak

POUKA O PRAVNOM LJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana računajući od dana primitka pismenog opravka ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda Vrhovnom sudu Republike Hrvatske u tri istovjetna primjerka.

DNA:

- 1. ŽDOK - na KT-6/96
- 2. Opt. Rade Peleš, Okr. zatvor Karlovac
- 3. Branitelj Momčilo Borčanin, odvjetnik iz Zagreba, Gundulićeva 45a

N.

I Presuda osuđujuća, nepravomoćna, bezuvjetna

II Dostavi kao gore

III Kal 15 dana

Klc, 30.3.1999.

Sudac:

[Handwritten signature]

KLK, 30.3.1999. [Signature]

županijski sud u Karlovcu

(naziv suda)

Oznaka spisa

K-3/98-140, 141

DOSTAVNICA

01-04-1999

Primateelj:

Rade Peles

okr. zatvor Karlovac

Naziv opravka koji se dostavlja

mesenice od 16.2.1999.

presuda od 16.3.1999.

Broj priloga:

Obrazac br. 101 (čl. 206. SP) - Dostavnica za dostavu u vlastite ruke (plava)

119

